

Највећа Турска инвестиција у Нишу присутна још од 1809. године и зове се Ћеле-кула. У овај пројекат Турци су уложили песак, а Срби своје главе.□

Колонизација ума је термин који се користи у постколонијалним студијама и означава епистемолошко насиље које подразумева мешање спољног фактора у менталну сферу колонизованог субјекта. Србија наравно никада није била ничија колонија, али механизам колонизације ума је свеједно присутан. Као некада у својим афричким колонијама западњачки службеници користе већ опробани метод компарације између идеализованог система вредности западне цивилизације и локалног (у овом случају српског) система вредности. Запад је симбол модерности, напретка, толеранције и цивилизације, док је овде све перманентно лоше, насилно, патолошко, национал-фашистичко – једном речју недостојно Европе, те самим тим мора бити елиминисано, промењено. Пун ефекат колонизације ума настаје онда када колонизовани субјект пристане на такву увредљиву компарацију. Аутошовинизам и ауторасизам су честа особина оних чији је ум колонизован.

„Тај народ је необрзован, примитиван, он се не купа, народ је често луд манијакалан, ништа не памти, не зна за кога да гласа, и кад гласа увек гласа за погрешног, не уме да чита. (...) Одвратно ми је, одвратно ми је кад видим овај народ.“ (Петар Луковић, Политика 30.06.2006.)

Када би се овај цитат односио на припаднике муслиманског или хрватског народа његов аутор би био дисквалификован као „четнички србо-кољач,“ када би се односио на припаднике јеврејског народа аутор би вероватно био и изведен пред суд, међутим пошто су увреде упућене на рачун српског народа онда је реч о слободи говора.

Самопрокламовани интелектуалци имају право на своје мишљење и свакако можете да

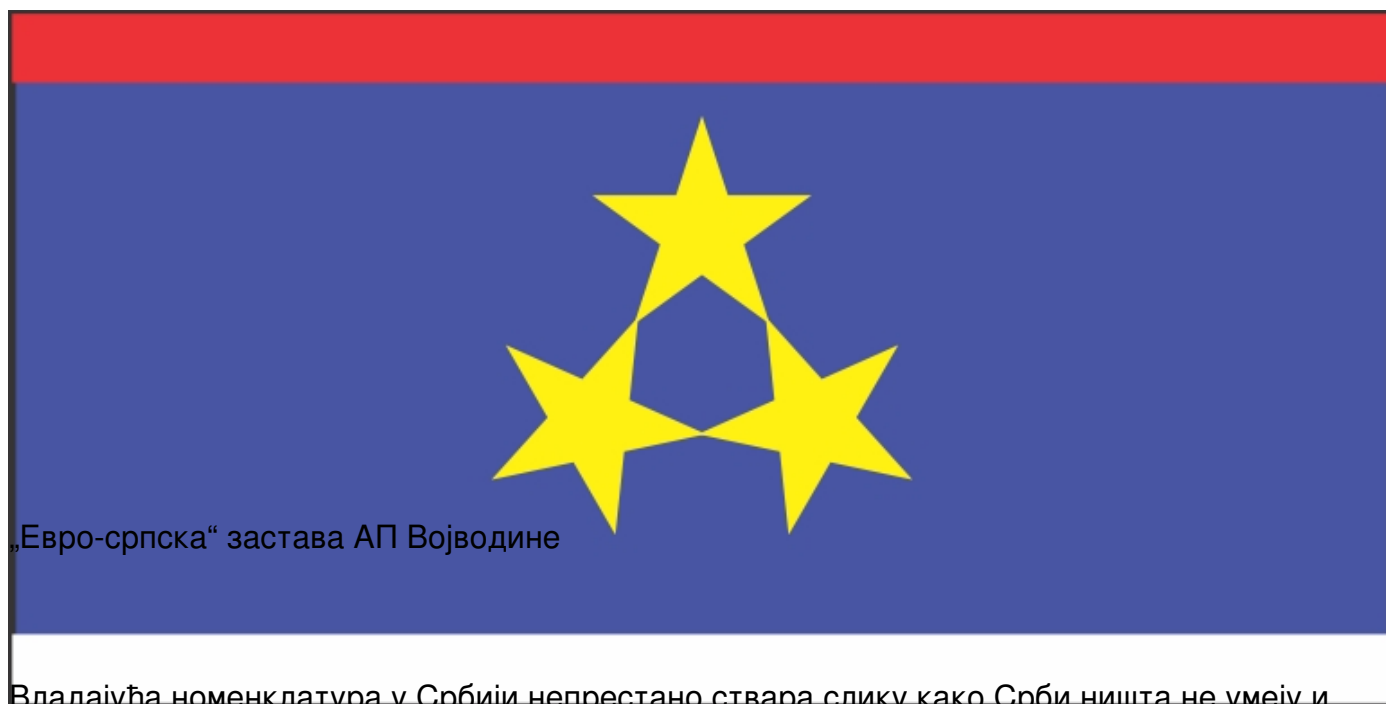
га игноришете уколико то желите. Невоља по српски народ лежи у томе што се у колонизацију ума укључио и председник Владе лично. У разговору са омиљеним интелектуалцем „евро-Срба“ Светиславом Басаром њих двојица су се сложили да ће „промена свести Срба бити најтежи посао.“ (Нови магазин 9.1.2014, бр. 141)

Ко су „евро-Срби“?. Као пример за објашњење овог појма може нам послужити суседна еколошка држава Црна Гора. До 2002. године у њој су живели Црногорци (или како су поносно истицали: „Срби из Црне Горе“), а након тога „Монтенегрини.“ За само четири године довољан број Црногораца доживео је „прелом мозга“ који их је претворио у „Монтенегрине“ и одвојио од Србије. „Монтенегринизација“ је отишла и даље: Црногорци су ишли да се боре у руско-јапанском рату □ „Монтенегрини“ су Русији увели санкције. „Монтенегринима“ је почело да смета све српско: српско писмо, српска црква, српски језик и српска тробојка. „Монтенегрини“ представљају парадигму за „евро-Србе“; и „евро-Србима у Војводини такође је засметала српска тробојка па су одлучили да је учине „несразмерно плавом и звездичавом,“ створивши тако реликвију колонизације ума. Поред ове заставе која мене злокобно подсећа на заставу Слободне Државе Конго народ у Војводини је 15. септембра 2016. успео да постави и своју традиционалну заставу, и на тај начин врати бар мало националног идентитета.

Застава Слободне Државе Конго

(Слободна Држава Конго била је лична колонија белгијског краља Леоплда II од 1885.-1908. То је била најужаснија европска колонија коју су карактерисали екстремно експлатисање локалне радне снаге и свирепо кажњавање неефикасних и непослушних радника)

Владајућа номенклатура у Србији непрестано ствара слику како Срби ништа не умеју и да смо, уколико странаца нема, ми потпуно немоћни. Занесени у својој либерал-прогресивној мантри они заборављају да нам странци неће развијати економију јер то, просто није њихов посао. Једини њихов интерес је профит, у Србији ће остати све док буду могли да га остварују. Када не буде профита своје фабрике ће преместити у неку азијску, афричку или карипску земљу где ће моћи да експлоатишу још јефтину радну снагу.

Последњи у низу догађаја који служе у сврху спровођења колонизације ума десио се пре неколико дана у Нишу. Представници Владе нису пропустили прилику да се похвале довођењем прве велике турске инвестиције у Ниш. Због превеликог узбуђења су заборавили да је највећа Турска инвестиција у Нишу присутна још од 1809. године и зове се Ћеле-кула. У овај пројекат Турци су уложили песак, а Срби своје главе. Детаљи нове турске „инвестиције“ још увек нису познати али када узмемо у обзир досадашњи образац страних улагања у Србији, можемо претпоставити да ће грађани Србије и овај пут својим новцем кроз директне субвенције финансирати страног инвеститора. Добродошли у „Србистан“!

Ђеле-кула

